

علائم ظهور

۱.

نشانه ها

این مساله از فطرت انسان است که همیشه برای دانستن آینده کنجکاو باشد و بداند که چه اتفاقاتی رخ خواهد داد. به همین دلیل است که بازار طالع بینان هم رونق دارد. این آینده بینان: یا الهی اند و سخنان ریشه در وحی دارد (آسمانی)، یا شیطانی و زمینی اند.

در این میان وعده ی آمدن منجی در تمام ادیان و مکاتب اشاره شده است اما آمدن این منجی نیز دارای علائم و نشانه هایی است برای گم نکردن مسیر اصلی که در این زمینه احادیث فراوانی وارد شده است که همین یعنی اهمیت این موضوع و آثار مثبت و منفی زیادی که در زندگی فردی و اجتماعی دارد...

اما نکته ی مهم بررسی سندی و تحلیل درست این احادیث و روایات می باشد که باید به آن نگاه ویژه ای داشت.

۲.

چرا علائم؟

وقتی فصل پاییز از راه می رسد برگ های درختان طلایی می شود و آرام آرام میریزد. این نشانه ای است برای آغاز فصل پاییز اما خود فصل پاییز نیست بلکه پیام آور آغاز این فصل می باشد و هیچ نقشی در به وقوع پیوستن پاییز ندارد.

زردی رُخ علامت بیماریست اما علت بیماری، «رنگ رُخ» نیست.

نشانه های ظهور هم پیام آور ظهور هستند و هیچ نقشی در به وقوع پیوستن این امر الهی ندارند و فقط جنبه ی تابلوی راهنما و نشان دهنده مسیر را دارند.

به عبارتی دیگر علائم هیچ نقشی در نزدیک کردن ظهور ندارند؛ بلکه فقط علامتِ نزدیک شدنِ ظهورند. برای وقوع امر ظهور باید شرایط را فراهم کنیم نه اینکه دنبال وقوع نشانه ها باشیم.

۳.

کارکردهای علائم ظهور

علائم و نشانه های ظهور دو کارکرد مهم دارند. اول: زمانی که مردم دچار غفلت شده باشند و از امر ظهور راحت گذشته باشند. دوم: زمانی که مردم در فضای شُبّهات وارد شده باشند و دچار سردرگمی و شک شده باشند، نشانه های ظهور کمک می کند تا مسیر درست را پیدا کرده و هدایت شوند.

مثلا پیامبر از عمّار به عنوان علامت جبهه حق یاد کرد و فرمود: بدانید گروهی که عمار را می گشند، جبهه باطل است و به مسلمانان فهماند که هرگاه در فضای فتنه، از شناخت حق و باطل ناتوان شدند، با توجه به این علامت، حق و ناحق را بشناسند.

پس نباید منتظر بود تا سفیانی، یمانی، و... دیگر نشانه ها ظاهر بشوند و بعد شروع به کار برای ظهور کنیم. وظیفه منتظر حرکت است نه انتظار برای وقوع نشانه ها.

علائم در وقت خود ظاهر میشوند. وظیفه ما ایجاد شرایط و بستر ظهور است.

۴.

اصول را فراموش نکنیم...

همانطور که گفته شد نشانه های ظهور دلیل و مسبب ظهور نیستند و صرفا جنبه راهنمایی و بیراهه نرفتن دارند. اگر از اصول ظهور که فراهم آوردن شرایط و استناد و چنگ زدن قوی به کلام و سیره اهل بیت است دست بکشیم، دچار گمراهی خواهیم شد و این مساله ممکن است با تاویل و تفسیر نادرست نشانه های ظهور اتفاق بیفتد.

در روایت آمده: «پس از ندای آسمانی - که حادثه ای معجزه آسا و بسیار شگفت است - شیطان با مُشابه سازی، صیحه ای خواهد زد و امر را بر بسیاری مشتبه خواهد کرد...» و جالب این است که در روایات تصریح شده: «کسانی از فتنه شیطان نجات خواهند یافت که پیش از مواجهه با آن نشانه، احادیث ما را روایت میکرده و اهل بیت را به عنوان معیار و اصول، پذیرفته باشند.»

الغیبه نعمانی، باب ۱۴، ح ۲۸

۵.

نشانه های ظهور به حتمی و غیر حتمی تقسیم میشوند که این مساله خود دارای کارکرد میباشد که نتیجه ی آن امیدزا بودن و شناسایی حضرت میباشد. اگر همه ی نشانه های ظهور حتمی بودند دیگر کارکرد امید بخش بودن خود را از دست میدادند و همچنین اهمیت خود را از دست میداد و این دیدگاه در منتظرین ایجاد میشد که تا همه این نشانه ها رخ ندهد، ظهور اتفاق نمی افتد و این باعث ایجاد نا امیدی در قلب آن ها میشد.

همچنین اگر همه نشانه ها غیر حتمی بودند ممکن بود هیچکدام اتفاق نیفتد و مردم در فتنه ها دچار انحراف و شک شوند و حتی حضرت مهدی و مسیر اصلی ظهور را نشانند.

به همین خاطر نشانه ها به دو گروه حتمی و غیر حتمی تقسیم شده است که نشان از حکمت خدا و تدبیر اهل بیت دارد که هر کدام از این نشانه ها بسته به شروطی رخ میدهند همانگونه که امام باقر فرمودند: برخی از امور مشروط هستند و برخی حتمی و تغییر ناپذیر، و سفیانی از علائم حتمی است که بی تردید رخ خواهد داد. (الغیبه نعمانی، ب ۱۸، ح ۶)

ظهورِ ناگهانی

بر اساس برخی روایات، «ظهور امام زمان به شکل ناگهانی و در زمانی که انتظار آن نمی رود، رخ خواهد داد» و یا اینکه «امر او در یک شب اصلاح خواهد شد»

نقد و بررسی:

این گونه روایات، کنایه از سرعتِ شکل گرفتن آن است؛ بنابراین "تحقق ظهور در زمانی که انتظارش نمی رود" به معنای نَفی علائم نیست! همچنین ممکن است علائم حتمی که متصل به ظهورند، به سرعت و در زمانی که انتظارش نرود تحقق یابند و ظهور، بلافاصله پس از آن رخ دهد.

کسی که میدانند محبوبش مثلاً یک سال دیگر از سفر برمیگردد، اشتیاق و انتظار او از همین حالا آغاز میشود و این آمادگی، در هر لحظه ی زندگی اش مشاهده میشود.

درباره یمانی

- ۱) «قیام یمانی» یکی از نشانه های حتمی ظهور است، قیامی فضیلت محور و اصلاح گر که بر کمک به او تاکید شده.
- ۲) در برخی روایات، قیام و جنبش یمانی تایید و از آن جانب داری شده، لذا این دیدگاه که ((حرکتهای اصلاحی در عصر غیبت، محکوم به شکست و برخلاف میل اهل بیت است)) پذیرفتنی نیست.
- ۳) وجود ویژگیهای مثبت در شخصیت یمانی و تکریم و تجلیلی که در روایات معصومین از او شده، میتواند انگیزه ای باشد برای وسوسه شیادان و فرصت طلبانی که [برای جلب عواطف و احساسات مذهبی مردم] از آن سوء استفاده کنند. لذا این احتمال وجود دارد که افرادی خود را یمانی معرفی کنند!

مدعیان دروغین یمانی!

- ۱) عبدالرحمن بن اشعث
- ۲) یزید بن ملهب
- ۳) عبدالرحمن بن محمد
- ۴) عبدالرحیم بن عبدالرحمان

۵) احمد حسن یمانی: متولد ۱۹۷۳ میلادی، کسی که نَسَبش از قبیله صیامر است، او سید نیست اما عمامه سیاه بر سر گذاشت! از طرفی خود را مردی بی ادعا، ساده و روستایی معرفی نمود اما بعد از مدتی ادعای «وصی امام زمان بودن» و نیز «مهدویت» نمود!

۶) سیدحسین بدرالدین الحوثی: نماینده مجلس یمن در سالهای ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۷ میلادی، که حدوداً سال ۱۳۸۳ شمسی، نزدیک منطقه مرزی عربستان به قتل رسید.

توضیحات بیشتر در کتاب تاملی در نشانه های ظهور، آیتی، ص ۵۰-۶۳

۹.

نام یمانی

۱- یمانی: در بیشتر روایات ائمه، از این واژه استفاده شده است. امام باقر علیه السلام در پاسخ به این سؤال که: چه زمانی قائم شما ظهور خواهد کرد، فرمودند: «هنگامی که مردان شبیه به زنان شوند... و سفیانی از شام و یمانی از یمن قیام کند...»

۲- منصورالیمانی: امام باقر علیه السلام فرمودند: «... سپس منصور یمانی همراه سپاهیان از سوی صنعا به سوی آنها رهسپار می شود.» (همچنین «منصور» نیز به کار برده شده)

۳- خلیفه الیمانی: از ارطاة چنین نقل شده: «در زمان آن پیشوای یمانی (خَلِيفَةُ الْيَمَانِي) که استانبول و روم به دست او فتح می شود، دجال ظهور می کند...»

۴- قحطانی: که ظاهراً یکی از نَسَب تیره های مختلف یمن، قحطان است.

تأملی در نشانه های ظهور، ص ۷۰-۷۹

۱۰.

همزمان بودن قیام یمانی و سفیانی

امام صادق فرمودند: خروج سفیانی و خروج یمانی با پرچم های سفید از یمن، در یک روز و یک ماه و یک سال خواهد بود. (کتاب الغیبه، طوسی، ص ۴۴۶)

امکان دارد این، کنایه از "شدت پیوستگی دو جریان" باشد و این امر، منافاتی با وجود فاصله ی اندک میان آن دو ندارد. به عنوان نمونه:

امام صادق فرموده اند: «یمانی و سفیانی همانند دو اسب مسابقه پشت سر یکدیگر فرا می‌رسند» (الغیبه نعمانی، باب ۱۸، ح ۱۵)

زمان قیام یمانی در منابع اهل سنت

در بین روایات اهل سنت در مورد زمان قیام یمانی، به شدت اختلاف نظر وجود دارد:

۱) دسته ای، قیام یمانی (فَحْطَانِي) را قبل از ظهور دانسته اند.

۲) دسته ای آن را همزمان با امام مهدی دانسته اند.

۳) دسته ای دیگر، قیام یمانی را پس از حیات امام مهدی دانسته اند!

و البته در برخی روایاتشان نیز آمده که او همان مهدی است!

تأملی نو در نشانه های ظهور، ص ۸۷-۹۰

حرکت یمانی

روایات متعددی به ما رسیده بر اینکه «مکان قیام یمانی» و محل پیدایش جنبش او یمین می باشد. مثلاً امام صادق علیه السلام فرمودند: قیام یمانی از یمین، همراه با پرچم های سفید خواهد بود. (مختصر اثبات الرجعه، ص ۴۵۵)

«سیر حرکت یمانی و فعالیت های او» به صورت دقیق در روایات منعکس نشده! شاید علت این پنهان کاری، پیشگیری از برنامه ریزی های قبلی دشمنان بوده، البته احتمال دارد که جزئیاتش در کلام امامان بیان شده، ولی به دست ما نرسیده باشد.

فرجام جنبش یمانی

یمانی و یارانش با سفیانی درگیر خواهند شد. جنبش ایشان، ضعیف و محدود نخواهد بود؛ بلکه بسیاری از مناطق را در بر می گیرند.

در اینکه «قیام یمانی پیش از ظهور به شکست منتهی می گردد یا تا زمان ظهور ادامه می یابد و آیا محضر مبارک امام مهدی علیه السلام را درک می کند یا خیر؟» به دلیل فقدان روایات معتبر، نمی توان قاطعانه قضاوت کرد. در عین حال، در میان احادیث، اشاره هایی به اتصال نهضت یمانی به زمان ظهور وجود دارد...

تأملی نو در نشانه های ظهور، ص ۱۰۴-۱۱۰

در تعیین مصداق باید همیشه دغدغه ی احتمال اشتباه و عواقب زیان بارش را داشت [همچون ضعیف شدن باورهای مردم]، به همین دلیل ضمن توصیه به دقت و پرهیز از شتابزدگی، معیارهای کلی ای که در روایات به دست ما رسیده را عرض می نماییم:

۱- قیام یمانی از سرزمین یمن خواهد بود. (قیامش موضوعیت دارد، نه وجودش) ۲- این جنبش با خروج سفیانی در شام، همزمان خواهد بود. ۳- او فضیلت گرا و ارزش محور است: از امکانات سوء استفاده نمی کند، رفتارش با تکیه بر قرآن و روایات است و از مسائل انحرافی و سست، به دور است.

به دلیل اینکه "عموم رهبران حرکت‌های اجتماعی" سعی در مطلوب نشان دادن تصویر خود دارند، پس ارزیابی یمانی واقعی در کوتاه مدت کار هر کسی نیست! دقت در سخنرانی‌ها، واکنش‌ها و موضع‌گیری‌هایشان را می‌طلبد...

۱۵.

دلایل اهمیت موضوع سفیانی

۱- سفیانی در روایات، از علائم حتمی شمرده شده. ۲- از مهمترین اهدافش، حمله به مناطق شیعه نشین و کشتار شیعیان است! ۳- ابعاد این واقعه نسبت به سایر علائم ظهور از گستردگی خاصی برخوردار است! و مدت زمان بیشتری را به خود می‌گیرد! ۴- حدود یکصد روایت از برخی معصومین (علیهم السلام) در این باره به ما رسیده، لذا می‌بینیم نعمانی در کتاب «الغیبه» که از مهمترین و قدیمی ترین منابع احادیث مهدوی است، باب مستقلی را به این علامت اختصاص داده است.

۱۶.

آیا سفیانی نماد است یا حقیقت؟

سمبلیک و نماد دانستن سفیانی با روایات متعددی سازگاری ندارد!

در برخی روایات، نام سفیانی و نسبش ذکر شده و در برخی روایات حتی از وضعیت ظاهری و جسمانی او سخن به میان آمده است، در برخی روایات به دین او و یا به مکان و زمان قیامش اشاره شده، و در برخی روایات نیز از حمله او به عراق، مدینه و مکه گفته شده و یا از کشته شدنش...

کنایه گرفتن تمامی این روایات، مورد تایید بزرگان نیست؛ لذا باید سفیانی را یک انسان بدانیم، نه واژه ای سمبلیک و نمادین!

۱۷.

خروج سفیانی قطعی ست.

در اینکه سفیانی از نشانه های حتمی ظهور است تردیدی وجود ندارد. عالمان بزرگی همچون آیت الله صافی گلپایگانی و آیت الله محمد صدر، خروج سفیانی در آخرالزمان را به دلیل وجود روایات فراوان پذیرفته اند.

مثلا در حدیث معتبری آمده: «ابوحمزہ ثمالی از امام صادق علیه السلام می پرسد: پدرتان پیوسته می فرمودند: قیام سفیانی از امور حتمی است. امام فرمودند: آری، همین طور است...»

منتخب الاثر، ج ۳، ص ۸۸

تاریخ الغیبه الکبری، ص ۵۱۹

کمال الدین، ب ۵۷، ح ۱۴

۱۸.

نام سفیانی چیست؟

واژه «سفیانی» و «یا»ی نسبت، اشاره به انتساب او به خاندان ابوسفیان است، بنابراین نمی توان نام او را سفیانی دانست. هفت نام به دست ما رسیده [عبدالله، عثمان، عنبسه، معاویه، حرب، عتبه و عروه] که چهار موردش از غیرمعصوم نقل شده و دو مورد دیگرش از منابع اهل سنت است. تنها روایتی که در منابع شیعه آمده "نام سفیانی را عثمان می داند" که آن هم به دلیل ضعف سند قابل اعتماد نیست.

شاید دلیل اینکه در روایات، از نام او کمتر سخن به میان آمده، این باشد که دانستن نام او چندان فایده و ثمری ندارد؛ چرا که او به هر نامی باشد، همانام های فراوانی خواهد داشت و دانستن نام او به شناسایی اش کمک چندانی نخواهد کرد. آنچه مهم است اقدامات او و حوادث مربوط به اوست.

عبدالله بن منصور می گوید: از امام صادق علیه السلام پرسیدم نام سفیانی چیست؟ ایشان فرمودند: «با نام او چه کار داری؟ وقتی او مناطق پنج گانه شام، شامل: دمشق، حمص، فلسطین، اردن و قنسرین را تصرف کرد، منتظر فرج باشید.»

برگرفته از تأملی نو در نشانه های ظهور، ص ۱۲۸-۱۳۵

۱۹.

دین سفیانی؟

نسبت به دین سفیانی چند مدل روایت به دست ما رسیده، از آنجا که اسناد آنها از اعتبار کافی برخوردار نیست لذا ما نمی توانیم درباره دین سفیانی به نظر قاطعانه ای دست یابیم. البته درباره گرایش های دینی او این مطلب قطعی است که دشمنی و تعصب شدیدی بر شیعیان دارد.

به هر حال، ظاهرا سفیانی در ابتدا مسلمان است اما در نهایت به آیین مسیحیان می گردد، انگیزه این گرایش می تواند بهره گیری از امکانات غرب در رویارویی با حرکت امام مهدی علیه السلام باشد.

برگرفته از تأملی نو در نشانه های ظهور

۲۰.

سفیانی از کجا خروج می‌کند؟

امام سجاد علیه السلام فرمودند: ... سپس سفیانی ملعون از وادی یابس قیام می‌کند. (وادی یابس یعنی سرزمینی خشک / در شام)

کتاب غیبت، طوسی، ح ۴۳۷

نکته: منظور از شام، تنها کشور سوریه فعلی نیست، بلکه شام قدیم بسیار پهناورتر از سوریه فعلی بوده! در جلد اول کتاب "معجم البلدان" آمده که این کشور «پنج منطقه» را در بر می‌گرفته که عبارتند از: دمشق، حمص، قنسرین، فلسطین و اردن. بنابراین سفیانی از هر یک از این مناطق خروج کند، خروج از شام بر آن صدق می‌کند.
برگرفته از کتاب تاملی در نشانه‌های حتمی ظهور

۲۱.

آغاز حرکت خونبار سفیانی

در روایات متعددی به کشتار شیعیان توسط او اشاره شده! امام باقر فرمودند: «خشم و کینه او تنها متوجه شیعیان بوده و تنها بر کشتن آنها حریص است...» سفیانی برای کشتار شیعیان و پیشگیری از نشر فرهنگ شیعی قیام خود را آغاز میکند؛ به عراق که از مراکز مهم شیعه و در آینده مرکز حکومت جهانی امام مهدی است حمله می‌کند!

امام باقر فرمودند: سفیانی سپاهی ۷۰ هزار نفری را به سوی کوفه می‌فرستد... در این حال [که لشکر سفیانی در حال قتل و غارت کوفیان است] پرچم‌هایی از خراسان حرکت می‌کنند و به سرعت منازل را می‌گذرانند، در میان ایشان برخی از اصحاب قائم نیز حضور دارند.

الغیبه نعمانی، باب ۱۸، ح ۳

الغیبه نعمانی، باب ۱۴، ح ۶۷

۲۲.

نبرد هولناک قرقیسیا

سفیانی پس از سرکوب مخالفان، به انگیزه‌ی حمله به عراق با سپاهی بزرگ به سمت عراق رهسپار میشود. در مسیر، در منطقه‌ای به نام قرقیسیا (شهری در سوریه) جنگی درمیگیرد و بسیاری کشته می‌شوند! شاید علت این تلفات سنگین، مقاومت حاکمان آن سرزمین برابر زیاده‌خواهی‌های سفیانی باشد.

در حدیث معتبری از امام باقر نقل شده: «سپاه سفیانی به قرقیسیا می‌رسد. در آنجا نبردی درمیگیرد و از ستمگران ۱۰۰ هزار نفر کشته میشوند». (غیبه نعمانی، باب ۱۴، ح ۶۷)

با توجه به برخی روایات:

۱- نبرد قرقیسیا واقع خواهد شد. ۲- هر دو طرف درگیری، اهل باطل اند که یک طرفش سفیانی ست. ۳- این نبرد، تلفات انسانی فراوانی به دنبال خواهد داشت و سپاه سفیانی علی‌رغم این تلفات سنگین، پیروز این نبرد است.

کتاب تاملی نو در نشانه‌های ظهور

۲۳

پس از نبرد قرقیسیا، سفیانی چه میکند؟

او به صورت همزمان دو سپاه مختلف به مدینه و عراق روانه می‌سازد! چون مرکز حکومت امام مهدی برایش از اهمیت خاصی برخوردار است لذا به سرزمین‌های شیعه نشین کوفه یورش برده و آماج حملاتش، مردم آن سرزمین را فرا خواهد گرفت!

در حدیث معتبری از امام باقر نقل شده: «سفیانی سپاه ۷۰ هزار نفری را به کوفه گسیل می‌دارد. آنها برخی از اهل کوفه را می‌کشند، برخی را به دار می‌آویزند و برخی را اسیر می‌کنند.» (الغیبه للنعمانی، باب ۱۴، ح ۶۷)

ظاهراً کشتار کوفه، متوجه زنان نخواهد بود.

۲۴

سفیانی در عراق

در روایات از مقاومت «حاکمیت عراق» در برابر «سپاه سفیانی» سخنی به میان نیامده، این مطلب می‌تواند به خاطر آشفته‌گی سرزمین عراق و فقدان حاکمیت مقتدر باشد! البته تنها در یک روایت معتبر درگیری گروهی اندک با سپاه سفیانی گزارش شده است. لذا این احتمال وجود دارد که نبرد قرقیسیا میان حاکمیت عراق و سپاه سفیانی باشد.

امام باقر فرمودند: مردی از موالی اهل کوفه همراه با تعدادی اندک در برابر سفیانی قیام می‌کند و فرمانده لشکر سفیانی، او را میان حیره و کوفه می‌کشد... (غیبه نعمانی، باب ۱۴، ح ۶۷)

در حدیث معتبری از امام صادق آمده که: چون سفیانی مناطق پنج‌گانه را تصرف کرد [دمشق، حمص، فلسطین، قنسرین و اردن]، نه ماه حکم خواهد راند... (کتاب غیبت، طوسی، ح ۴۵۲)

سفیانی پس از حمله به عراق، از حضور حضرت مهدی در مدینه اطلاع می‌یابد [حضور نیمه علنی امام پیش از ظهور] و به همین دلیل برای دستگیری و قتل آن حضرت سپاهی را به مدینه می‌فرستد.

اتمام حجت با سفیانی و پیروانش

قبل از آغاز درگیری‌ها، حضرت مهدی بر اساس رسالت الهی، حجت را بر سفیانی و پیروانش تمام خواهد کرد. امام صادق فرمود: امام مهدی آنها را دعوت و حق خود را به آنان یادآوری میکند و خبر می‌دهد که او مظلوم است و حقش به زور غصب شده، و میفرماید کسی که با من درباره خدا مُحاجّه کند، من سزاوارترین و نزدیک ترین مردم به خدایم... اما سفیانی از اطاعت حضرت سرپیچی کرده و حضرت نیز برای پاک نمودن جهان از لوث وجود او، اقدام خواهد نمود. در برخی روایات به «اطاعت سفیانی از حضرت و بیعت او، و سپس پشیمانی اش از این عمل» اشاره شده که البته اسناد آنها پذیرفتنی نیست.

معجم احادیث الامام المهدی، ج ۵، ص ۲۸؛ بحارالانوار، ج ۵۲، ب ۲۷، ح ۲۰۵

مدت فعالیت سفیانی

اقدامات سفیانی از ابتدا تا زمان کشته شدنش ۱۵ ماه به طول می‌انجامد که ۶ ماهش برای تصرف سرزمین های مورد نظرش صرف می‌شود.

امام صادق در روایت معتبری فرمودند: «سفیانی از حتمیات است... از ابتدای حرکت او تا آخر کارش، پانزده ماه به طول می‌انجامد. شش ماهش را به جنگ و نبرد می‌گذرانند.» (الغیبه للنعمانی، ب ۱۸، ح ۱)

در مدت فعالیت سفیانی احتمالِ بدا وجود دارد (یعنی احتمال دارد کمتر از این مدت اتفاق بیفتد اما بیشتر نخواهد شد)

صیحه آسمانی | خَسَفِ بَیْدَاءِ

شباهت: در بین پنج علامتِ حتمی ظهور، فقط این دو علامتند که به صورت معجزه‌اند.

تفاوت: ۱- صیحه معجزه ای از سوی آسمان اما خَسَفِ بَیْدَاءِ معجزه ای از سوی زمین است. ۲- صیحه را همه می‌شنوند اما خَسَفِ فقط بر تعداد خاصی از انسانها اتفاق خواهد افتاد. ۳- صیحه فقط جنبه گزارش و اطلاع‌رسانی دارد اما خَسَفِ، دخالت مستقیم خدا در حمایت از جبهه حق می‌باشد. ۴- صیحه گرچه پدیده ای اعجاز‌گونه است ولی از آنجا که بیشتر جنبه اطلاع رسانی دارد ممکن است با اقدامات رسانه ای جبهه باطل از خاصیتش کم شود، اما خسف بیداء اقدامی کوبنده است که جبهه باطل از انجام نمونه مشابه آن عاجز می‌ماند...

تأملی در نشانه‌های حتمی ظهور، ص ۱۸۲

سپاه ابرهه به سوی امام مهدی

در طول تاریخ، دو سپاه جنگی وجود داشته و خواهد داشت که در مسیر مکه به شکل اعجاز آمیز و با دخالت نیروه های غیبی نابود می شوند:

(۱) سپاه ابرهه که به هدف کشتن روح و حقیقت کعبه، بدان سمت حرکت می کند و در میانه ی راه به بلایی از سوی آسمان گرفتار می شود.

(۲) سپاه سفیانی که در یورش به سمت مکه، به نفس زکیه [شخصیتی الهی و خاص] سوء قصد دارند، اتفاق خواهد افتاد و همچنین سوء قصد آنها به امام مهدی علیه السلام، که آن سپاه بین مدینه و مکه در سرزمین بیداء به بلایی از سوی زمین به هلاکت می رسند.

قرآن | خَسَفَ بَیْدَاءَ (فرو رفتن در زمین)

واژه خسف و مشتقاتش، چند بار در قرآن کریم به کار رفته، مثلا در آیه ۸۱ از سوره قصص، خداوند می فرماید: «آنگاه که [قارون] را با خانه اش در زمین فرو بردیم، و گروهی نداشت که در برابر [عذاب] خدا او را یاری کنند و [خود نیز] نتوانست دفاع کند.»

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ...

یا در آیه ۴۵ از سوره نحل، خداوند می فرماید: «آیا کسانی که تدبیرهای بد می اندیشند، ایمن شدند از اینکه خدا آنان را در زمین فرو ببرد؟...» «... أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ...»

و همچنین در آیه ۸۶ از سوره اسراء، آیه ۶۵ از سوره انعام، آیه ۸۳ از سوره هود، آیه ۴۷ از سوره نساء و...

چندین خَسَفَ (فرو رفتن در زمین)

در روایات تنها سخن از «خَسَفَ بَیْدَاءَ بر لشکر سفیانی» نیامده بلکه از چند خَسَفَ دیگر نیز سخن به میان آمده:

۱- خسف جابیه: یکی از شهرهای شام که در سمت غرب شام واقع شده. ۲- خسف حرستا: مکانی بزرگ و آباد، میان باغ های شام که بیش از یک فرسخ با شام فاصله داشت. ۳- خسف بغداد. ۴- خسف بصره. ۵- خسف جزیره العرب ... (تأملی در نشانه های حتمی ظهور، ص ۱۹۳-۲۰۲)

حتمی بودن خَسَفَ بَیْدَاءَ:

در روایت معتبری از امام صادق پرسیده شد: آیا سفیانی از حتمیات است؟ امام فرمودند: «بله و کشته شدن نفس زکیه از حتمیات است و قائم از حتمیات است و خسف بیداء از حتمیات است... (غیبه نعمانی، ب ۱۴، ح ۱۵)

نفس زکیه

یکی از علائم حتمی ظهور که در قیاس با سفیانی و صیحه آسمانی، روایات کمتری را به خود اختصاص داده نفس زکیه است. اما این روایات در کتب معتبر همچون «کافی، کمال الدین، الغیبه نعمانی و کتاب الغیبه شیخ طوسی» گزارش شده است.

امام صادق فرمودند: «از حتمیاتی که پیش از قیام قائم رخ خواهد داد، خروج سفیانی و خسف پیدا و کشته شدن نفس زکیه و ندا دهنده ای از آسمان خواهد بود». (الغیبه نعمانی، ص ۲۷۲)

معنای نفس زکیه:

زکات در لغت به معنای طهارت، رشد و نمو آمده است. به همین خاطر در معنای نفس زکیه دو احتمال وجود دارد: ۱- طاهر (یعنی شخصی که گناهی مرتکب نشده) ۲- شخصیتی متکامل، رشد یافته و برجسته.

هدف نفس زکیه

در زمینه هدف نفس زکیه و اقدامات او که سبب شهادتش می‌گردد، روایت معتبری به دست ما نرسیده، بنابراین موارد زیر قطعی نمیباشد.

۱) او به نمایندگی از امام عصر به سوی مردم مکه می‌رود تا حجت را بر آنها تمام گرداند و آنها بهانه ای برای یاری نکردن امام نداشته باشند.

۲) او به دلیل فراهم کردن فضای مناسب برای قیام جهانی امام مهدی، به اقدام نظامی روی می‌آورد تا شهر مکه را تصرف کند و امنیت لازم را برای امام ایجاد نماید.

نشانه ای برای شناخت و تشخیص امام مهدی از مدعیان دروغین

امام باقر فرمودند: اگر امر بر شما مُشْتَبَه شود «عهد پیامبر خدا، پرچم و سلاح او» و «نفس زکیه» که از فرزندان امام حسین است بر شما مشتبه نمیشود [و اینها برای شناخت امام مهدی برایتان کافی ست] و اگر اینها نیز برایتان مشتبه شد «ندای آسمانی» که به اسم و کار او ندا میدهد، برایتان مشتبه نخواهد شد. (تفسیر عیاشی، ج ۱، ص ۶۵)

علائم ظهور ممکن است از نظر زمانی با ظهور فاصله زیادی داشته باشند، اما علائمی که کارکردشان تعیین هویت و تشخیص امام مهدی هستند، باید نزدیک به ظهور رخ دهند تا این خاصیت در آنها تحقق پذیرد.

امام صادق فرمودند: میان قیام قائم و کشته شدن نفس زکیه تنها پانزده شب فاصله است. (کمال الدین، ب ۵۷، ح ۲)

۳۴

ندای آسمانی

یکی از علائم حتمی ظهور است؛ صدایی که از آسمان شنیده می‌شود و در آن به معرفی حضرت مهدی و بیان نام، نسب و حقانیت ایشان و پیروانش می‌پردازد. این صدا را می‌توان معجزه دانست چرا که بدون هیچ وسیله ارتباطی، همگان آن را می‌شنوند!

ندای آسمانی در احادیث شیعه و سنی، با چنین الفاظی مطرح شده است:

«ندا»: یعنی خواندن با صدای بلند؛ «صیحه»: یعنی صدای بسیار بلند با محتوا یا بدون محتوا؛ «صوت»: یعنی صدای سخن؛ «اعلان»: یعنی آشکار کردن؛ «فرعه»: یعنی ترسناک بودن آن؛ «هدّه»: یعنی صدایی که از فرو ریختن یا انهدام چیزی شنیده میشود.

۳۵

ندای آسمانی | نماد یا حقیقت؟

برخی ادعا کردند ندای آسمانی، نمادین و رمزگونه است؛ صدایی بسیار بلند که توسط بعضی بمب‌ها یا موشک‌ها، یا شکستن دیوار صوتی توسط برخی هواپیماها، و یا انفجار بعضی انبارها و مخازن صورت می‌گیرد؛ صدایی مانند انفجارهای اتمی در اروپا، آمریکا، روسیه و چین... به گونه ای که همه می‌شنوند و جزع فرع میکنند.

اما با تأمل در احادیث، این ادعا رد میشود، زیرا در روایات «صیحه و ندای آسمانی» به جبرئیل نسبت داده شده و آن حامل پیامی می‌باشد که هر کسی با هر زبانی می‌فهمد.

نکته: همانگونه که حجت‌های الهی برای اثبات حقانیت خود معجزه داشتند [که این معجزات در همه ادیان مطرح و ثابت شده است] خداوند برای امام مهدی نیز در جهت برپایی دولت کریمه الهی، برای شناساندن امام به جهانیان و اثبات حقانیت ایشان، از این معجزه ارتباطی استفاده مینماید.

۳۶

ندای آسمانی در آئین یهود و مسیحیان

دانشمند یهودی «جولیوس کرینستون» می‌گوید: سپس جهان که از گناه و تیره‌روزی رنجور است، حقیقتاً به خدا روی خواهد آورد و صدای شیپور میکائیل، رئیس فرشتگان را خواهند شنید که آمدن مسیحا را اعلام می‌کند. یهودیان در جایی دیگر نوشته‌اند: میکائیل فرشته، بزودی از ستیغ کوه، آمدن منجی را صدا خواهد داد...

انجیل متی: «آن‌گاه علامتِ پسر انسان در آسمان پدید گردد و در آن وقت، جمیع طوایف زمین، سینه زنی کنند و پسرانشان را ببینند که بر ابرهای آسمان با قوت و جلال عظیم می‌آید، و فرشتگان خود را با صوربلند آواز فرستاده، برگزیدگان او را از بادهای اربعه از کران تا به کران فلک فراهم خواهند آورد». (متی ۲۴، ۳۰ و ۳۱)

رساله اول پولس به تسالونیکیان: «زیرا خودِ خداوند با صدا و آواز رئیس فرشتگان و با صورخدا از آسمان نازل خواهد شد و مردگان در مسیح اول خواهند برخاست». (تسالونیکیان ۱، ۱۶)

ندای آسمانی، زمانی، ص ۷۷

۳۷.

روز و زمان ندای آسمانی

۹۰۰ حدیث به ما رسیده که «روز ندا» را در ماه مبارک رمضان می‌دانند. از میان اینها سه حدیث از جهت سند، معتبر هستند.

۶ روایت به ما رسیده که «زمان ندا» را شب بیست و سه رمضان می‌دانند. از میان اینها دو حدیث از جهت سند، معتبر هستند.

نکته: آسمانی بودنش را می‌شود به دو معنا برداشت کرد: یا اینکه یعنی از روی زمین نیست؛ بلکه از آسمان است. یا اینکه این ندا از طرف خداوند است که توسط جبرئیل ابلاغ می‌گردد (پس هر امری که از طرف خدا نباشد و در مسیر باطل قرار گیرد، زمینی شمرده میشود گرچه از آسمان اعلام گردد)

ندای آسمانی، زمانی، ص ۸۶-۹۴

۳۸.

محتوای ندای آسمانی

محتوای اخباری؛ جبرئیل چه می‌گوید؟

معرفی حضرت مهدی به نام و نسب (که در این باره ۵ حدیث معتبر به ما رسیده) بیان امارت و حکومت برای حضرت مهدی (۲ حدیث معتبر) | معرفی اهل حق و رهبر آنان به جهانیان؛ بیان حقانیت حضرت علی و یا حضرت مهدی و پیروانشان (۶ حدیث معتبر)

همچنین معرفی توصیفی حضرت مهدی با لقب‌های ارزشمند ایشان | و نیز از ظهور دولتِ عدل الهی و پایان حکومت جباران نیز خبر می‌دهد.

محتوای انشایی؛ جبرئیل چه میخواهد؟

دستور رفتن به مکه (حدیث نامعتبر)؛ *دستور قیام به حضرت مهدی (حدیث نامعتبر)؛ *دستور به پیروی از حضرت مهدی (۱ حدیث معتبر)؛ *بازداشتن از قتل و خونریزی (۱ حدیث معتبر)

۳۹.

آنچه می‌خوانید فقط از احادیث معتبر است:

ندای آسمانی را شرق و غرب عالم میشوند؛ یعنی تمام اهل زمین. جالب تر اینکه هر کس به زبان مادری اش میشوند. دوری یا نزدیکی در آن معنایی ندارد؛ از دور میشوند همانطور که از نزدیک میشوند.

صدا برایشان غیرمنتظره و هولناک است؛ افراد خواب، با شنیدن آن بیدار می‌شوند! ایستاده می‌نشینند! و نشسته می‌ایستند! پس از آن، در ابتدا مردم گرنش کرده و ایمان می‌آورند، اما امان از فتنه شیطان! ۹ حدیث معتبر به دست ما رسیده که بعد از ندای آسمانی، ابلیس ندا می‌دهد و...

منابع در ندای آسمانی، زمانی، ص ۱۲۴

۴۰.

تمام حق در برابر تمام باطل

چند ساعتی از ندای آسمانی نگذشته که صدای شیطان ملعون بلند شده و منجر به دو دستگی جدی بین مردم میشود تا جایی که اهل حق، مقابل اهل کفر قرار خواهند گرفت؛ عکس العمل واقعی اهل ایمان و کفر! صدایی از میان آسمان که مردم زمین میشوند.

در روایت معتبری امام صادق فرموده اند: «در آن روز، کسانی که در دل‌هایشان بیماری است، به شک می‌افتند و غرض به خدا قسم، دشمنی با ماست... خداوند اهل ایمان را بر قول ثابت بر حق، ثابت قدم نگاه میدارد و آن، همان ندای اول است. (الغیبه، نعمانی، ب ۱۴، ح ۱۹)

ندای جبرئیل را از کجا بشناسیم؟ امام صادق فرمودند: کسانی که احادیث ما را روایت می‌کنند آن (ندای صادق) را می‌شناسند. (گویا امام با این جمله مسیر را مشخص کرده که: یا از راویان حدیث و عالمان دین باش، یا از آنان که می‌شناسند بپرس)

امام باقر فرمودند: «نشانه‌ی ندای حق آن است که ندا به اسم قائم و اسم پدرش می‌دهد.»

الغیبه نعمانی، ب ۱۴، ح ۱۳ و ۲۸